

Rabszolga vagy a saját vállalkozásodban?

A vállalkozásod a javadra szolgál vagy te szolgálod a vállalkozásod?

Időről időre azon kapom magam, hogy bizonyos dolgokkal csak vergődöm: egyrészt szeretném a lehető legtöbbet kihozni belőlük, másrészt viszont nincs meg sem a kellő motivációm, sem az energiám, de igazából kedvem sem ahhoz, hogy tényleg jól csináljam, amibe belevágtam.

Ha jobban belegondolok, azokkal a dolgokkal, amiket tényleg komolyan vettem,

rende kudarcot vallottam vagy összecsaptam, vagy simán csak rájuk untam. Mindegy, hogy egy projektről vagy barátságról, vagy akár az e-mailek időben való megválaszolásáról, netán az edzésről volt szó. Tényleg nem voltam válogató, nem csak az üzleti életben, de bárhol másutt is érvényes volt ez – csak az érzés maradt mindig ugyanaz. Az egyik pillanatban még lelkes voltam, másodpercekkel később viszont már ugyanakkora intenzitással nyűglődtem.

A halogatásra persze számtalan kifogást találtam: hirtelen a Netflix, de akár a ruhatáram rendezgetése is sokkal érdekesebb volt.

Ezt persze a végtelenségig folytathattam volna, de hamar rájöttem, hogy ez az életvitel nem fenntartható számomra, mivel állandó belső konfliktust generált, amitől nem tudtam szabadulni. Folyton elégedetlen voltam magammal amiatt, hogy tudtam, hogy elérhetném a céljaimat, csak épp nem voltam képes rávenni magam, hogy tegyek is értük valamit. Úgyhogy elkezdtem azon gondolkodni, hogy mégis milyen életet teremtek magamnak és hogy ez elég lesz-e számomra. Egy dolog teljesen világos volt: ideje változtatni valamin!

Ahogy az univerzum rendezni szokta, ekkoriban tartották az egyik legpörgösebb kurzust, amelyen valaha részt vettem. A tanfolyam címe:

ARE YOU IN SERVICE TO YOUR BUSINESS?

Jótevény kapitalizmus volt, és itt tudtam meg, hogy neve is van annak, amit csináltam: szolgálni valamit (szemben azzal, amikor valami a javadat *szolgálja*).

Amikor szolgálsz valamit, akkor annak a dolognak – projektnek, vállalkozásnak, kapcsolatnak vagy bárminek – a rabszolgájává teremteted magad.

Egy olyan kiszolgáltatott helyzetben találsz magad, ahol az egyetlen választásod a pusztán jelenlétedre korlátozódik, ahelyett, hogy annak öröme élne, hogy valami nagyszerű dolog teremtéséhez járulsz hozzá. Számomra ez a fajta szolgálat abban nyilvánult meg, amikor egy vállalkozást, munkát vagy egy személyt olyan fontosnak tartottam, hogy úgy éreztem, mindenemet odaadnám érte. Nem épp a legszerencsésebb választásom, mert egyúttal azt is jelenti, hogy úgy döntöttem, kevésbé vagyok értékes, mint annak a vállalkozásnak/kapcsolatnak/bárminek a sikere.

Elkezdtem tudatosan figyelni azokra a területekre, amelyeken szolgálok, ahelyett, hogy hozzájárulás lennék. A belső konfliktus, amihez már egészen jól hozzászoktam, enyhülni és oldódni kezdett. A következő célom tehát az lett, hogy miként lehetnék hozzájárulás. Arra tettem fel kérdéseket, hogy Milyen lenne, és milyen nézőpontom lehetne, ami ezt elősegítené?

Amikor hozzájárulássá válsz, egy adok-kapok folyamat része leszel. A szolgálattal szemben ez mindig megengedi a választást, és nem korlátozódik kényszerekre.

A kérdés, amit ezzel kapcsolatban feltettem, ez volt: „Mi kell ahhoz, hogy hozzájárulás lehessen, és milyen nézőpontom van, ami nem engedi ezt, és amit most megváltoztathatok?”

Ma már a vállalkozásaim egészen más energiával működnek, hozzájárulások az életemhez, én pedig nem vagyok többé a rabszolgájuk (bár még most is sokat dolgozom, amikor arra van szükség). Nem érzem viszont úgy, hogy a fogságukban tartanának (és ez igaz az összes többi kapcsolatomra is!).

És te mit szolgálsz, amihez hozzájárulás is lehetnél?

Fordította: Horváth Marianna